

Sygn. akt: III AUa 1291/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Sędziowie: SSA Jolanta Wolska

SSA Ewa Chądzyńska (spr.)

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013 r. w Łodzi

sprawy **B. P. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o wysokość emerytury,

na skutek apelacji B. P. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 30 kwietnia 2012 r., sygn. akt: V U 326/10;

oddala apelację.

III AUa 1291/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lutego 2003 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał B. P. (1) emeryturę od 26 stycznia 2003 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1983-1992, wybranych z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 163,77%. Do stażu ubezpieczeniowego organ rentowy przyjął między innymi okres wykonywania przez wnioskodawczynię pracy na podstawie umowy zlecenia w Zakładzie Budowlano-Handlowym (...) K. P. od 1 do 31 grudnia 1991 r.

Decyzją z dnia 21 stycznia 2010 r. ten sam organ rentowy odmówił wnioskodawczyni przeliczenia podstawy wymiaru emerytury wobec ustalenia, że wskaźniki wysokości podstawy wymiaru obliczone z podstawy wymiaru składek z innych 10 kolejnych lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę oraz z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia są niższe od dotychczas obliczonego.

Kolejną decyzją z dnia 22 stycznia 2010 r. organ rentowy odmówił przeliczenia wysokości emerytury przez doliczenie do stażu ubezpieczeniowego i uwzględnienie w podstawie wymiaru emerytury, wskazanych przez wnioskodawczynię następujących okresów: prowadzenia działalności gospodarczej jako współnik w Zakładzie Produkcyjno-Handlowym (...) w Ręcznie od listopada 1990 r. do października 1991 r., współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej

w Zakładzie Budowlano-Handlowym (...) K. P. od października 1991 r. do grudnia 1991 r. i od marca 1996 r. do maja 1996 r., za które – zdaniem wnioskodawczyni - zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne oraz odmówił zmiany terminu wypłaty emerytury z 20 dnia każdego miesiąca na 5 dzień każdego miesiąca.

Decyzją z dnia 18 stycznia 2010 r. organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonej wobec skorygowania stażu ubezpieczeniowego przez doliczenie, jako okresu nieskładkowego, okresu urlopu wychowawczego od 15 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r. uwzględnionego dotychczas jako okres składkowy.

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołania od decyzji z dnia 21 stycznia 2010 r., z dnia 22 stycznia 2010 r. oraz od decyzji z dnia 6 lutego 2003 r. (punkt 1 wyroku), umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym odwołania od decyzji z dnia 18 stycznia 2010 r. (punkt 2 wyroku) i przekazał organowi rentowemu do rozpoznania wnioski z dnia 1 marca 2012 r. o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń za lata 1984-1990 (punkt 3 wyroku).

Rozstrzygnięcie to zostało poprzedzone ustaleniami, z których wynikało, że B. P. (1) była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Pracy (...) w P. jako główna księgowa od 16 marca 1982 r. do 8 listopada 1990 r. Od 15 grudnia 1989 r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej jako wspólnik spółki cywilnej Zakład Produkcyjno-Handlowy (...) w Ręcznie. Wnioskodawczyni w dniu 24 sierpnia 1990 r. została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzonej działalności, lecz decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 27 sierpnia 1990 r. organ rentowy stwierdził, że B. P. (1) nie podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu działalności gospodarczej z powodu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Po ustaniu stosunku pracy w Spółdzielni Pracy (...) odwołująca się nie została ponownie zgłoszona do ubezpieczenia społecznego. Od 2 listopada 1990 r. w spółce (...) został zgłoszony do ubezpieczenia społecznego mąż odwołującej się B. P. (2) początkowo jako pracownik, a następnie na wniosek B. P. (1) od 1 listopada 1990 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu jako osoba współpracująca. Składki opłacone za B. P. (2) były początkowo księgowane na koncie jednego ze wspólników, na którym księgowano składki od wszystkich pracowników tej spółki. Składki te zostały następnie przeksięgowane na konto B. P. (1), z którą B. P. (2) był osobą współpracującą. Nie były to składki na ubezpieczenie społeczne B. P. (1). Od 1 czerwca 1991 r. odwołująca się zgłosiła do Urzędu Miejskiego w P. zawieszenie działalności gospodarczej. Wobec zawiadomienia organu rentowego przez B. P. (1) o zawieszeniu działalności od 1 czerwca 1991 r. i o zaprzestaniu współpracy z B. P. (2), po rozliczeniu składek na B. P. (2) ZUS w dniu 31 lipca 1991 r. dokonał zwrotu nadpłaconych składek, a składki wpłacone za B. P. (2) w dniu 5 czerwca 1991 r., tj. po zawieszeniu działalności przez B. P. (1), zostały przeksięgowane na konto syna odwołującej się K. P. również prowadzącego działalność gospodarczą. Za okres od 1 listopada 1990 r. do 31 maja 1991 r., w którym odwołująca się prowadziła działalność gospodarczą w (...) spółki (...) nie zostały zatem opłacone składki na ubezpieczenie społeczne za nią z tytułu prowadzenia tej działalności. Syn B. K. P. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Budowlano-Handlowy (...). Od 24 kwietnia 1991 r., a następnie od 1 października 1991 r. i od 1 stycznia 1992 r. B. P. (1) została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego jako osoba współpracująca z synem w firmie (...). Jednakże w dniu 10 lutego 1992 r. odwołująca się w piśmie powiadomiła ZUS, że powyższe zgłoszenia do ubezpieczenia w firmie (...) były nieprawidłowe, wynikały z jej niewiedzy, a wcześniej była w tej firmie zatrudniona na podstawie umowy zlecenia. Organ rentowy anulował powyższe zgłoszenia do ubezpieczenia i objął odwołującą się ubezpieczeniem społecznym w Firmie (...) jedynie za okres od 1 do 30 grudnia 1991 r. na podstawie przedłożonej umowy zlecenia obejmującej powyższy miesiąc. Okres zatrudnienia B. P. (1) na podstawie umowy zlecenia w Firmie (...) jest uwzględniony przez organ rentowy w stażu ubezpieczeniowym jako okres składkowy oraz w podstawie wymiaru emerytury odwołującej się. Składki opłacone za B. P. (1) za okres współpracy w firmie (...) zostały przeksięgowane na konto B. P. (2) i K. P. oraz jego pracowników. Zatem za okres od 1 października 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. za B. P. (1) zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne jedynie za miesiąc grudzień 1991 r. z tytułu umowy zlecenia w firmie (...) K. P.. W roku 1996 r. odwołująca się podlegała ubezpieczeniom społecznym jako osoba współpracująca w firmie (...), z tym, że za okres od 18 lutego 1996 r. do 23 maja 1996 r. pobierała zasiłek chorobowy. Za okres od marca do maja 1996 r. z tytułu ubezpieczenia społecznego B. P. (1) wpłynęły składki w kwotach po 344,00 zł za marzec, kwiecień i maj 1996 r. Ponieważ za okres pobierania zasiłku chorobowego przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą

bądź współpracującą przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez co najmniej 14 dni w danym miesiącu nie opłacało się składek na ubezpieczenie społeczne, organ rentowy rozdysonował powyższe kwoty za marzec kwiecień i maj 1996 r. na poczet należności za inne okresy ubezpieczenia bądź na konta innych osób podlegających ubezpieczeniu społecznemu w tej firmie, a powyższy okres został zaliczony do stażu jako okres nieskładkowy.

Oceniając zebrany materiał Sąd Okręgowy wywiódł, że podnoszone przez odwołującą się okoliczności nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiałach. Odwołująca się nie wykazała, że pracowała w Spółdzielni (...) dłużej niż wynika to ze świadectwa pracy wydanego po zakończeniu ugodą sporu sądowego wnioskodawczyni z tym pracodawcą. Sąd Okręgowy stwierdził, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności zostały wyjaśnione na podstawie opinii biegłej księgowej, której ustalenia znajdują pełne potwierdzenie w materiale źródłowym dotyczącym opłacania i rozliczania składek w firmach (...) i (...). Sąd Okręgowy nie znalazł też podstaw do uwzględnienia odwołania od decyzji dnia 22 stycznia 2010 r. w zakresie żądania zmiany terminu płatności emerytury, gdyż odwołująca się nie przedstawiła żadnych istotnych argumentów uzasadniających to żądanie. Sąd pierwszej instancji rozpoznał merytorycznie odwołanie od decyzji z dnia 6 lutego 2003 r. wobec ustalenia, że nie została ona doręczona wnioskodawczyni, a o treści tej decyzji skarżąca powzięła wiadomość dopiero z pisma ZUS z dnia 25 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosków dowodowych odwołującej się zmierzających do ustalania okoliczności wykraczających poza przedmiot decyzji objętych odwołaniami w tej sprawie, a skierowanych przeciwko Spółdzielni Pracy (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że odwołania od decyzji wymienionych w punkcie pierwszym zaskarżonego wyroku podlegają oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. jako nieuzasadnione. Organ rentowy przyznając wnioskodawczyni emeryturę prawidłowo ustalił okresy składkowe i nieskładkowe wnioskodawczyni. Organ rentowy prawidłowo też ustalił podstawę wymiaru emerytury według najkorzystniejszego wariantu. Ponowne ustalenie wysokości emerytury zgodnie z żądaniem wnioskodawczyni okazało się niemożliwe, gdyż zarobki wynikające z legitymacji ubezpieczeniowej przedłożonej przez wnioskodawczynię są niższe od przyjętych do podstawy wymiaru. Sąd Okręgowy nie znalazł też żadnych podstaw do zaliczenia do podstawy wymiaru emerytury składek na ubezpieczenie społeczne za okresy, w których wnioskodawczyni nie została zgłoszona do ubezpieczenia społecznego lub za które składki nie zostały opłacone albo za które nie istniał obowiązek ich opłacania i zostały rozliczone na poczet składek należnych od osób współpracujących z wnioskodawczynią lub na zatrudnionych pracowników. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy powołał przepisy art. 5, art. 6 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 1 ust. 1 pkt 1 oraz art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz członków ich rodzin. Zasadnie też – zdaniem Sądu Okręgowego - organ rentowy skorygował okresy składkowe i nieskładkowe decyzją z dnia 18 stycznia 2010 r. zaliczając okres urlopu wychowawczego od 15 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r. jako okres nieskładkowy. Okoliczność, że okres ten był okresem urlopu wychowawczego została ujawniona dopiero po wydaniu decyzji przyznającej emeryturę wnioskodawczyni, co uzasadniało wydanie decyzji korygującej staż ubezpieczeniowy. Wnioskodawczyni cofnęła odwołanie od tej decyzji i postępowanie w tym zakresie zostało umorzone na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Zgłoszone w toku postępowania odwoławczego, nowe żądanie dotyczące przeliczenia podstawy wymiaru z uwzględnieniem zarobków z lat 1984-1990 zostało przekazane organowi rentowemu na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżyła odwołująca się w drodze apelacji, w całości.

Apelująca podtrzymała wszystkie roszczenia i zarzuty zgłaszane przed sądem pierwszej instancji żądając „przywrócenia” okresu urlopu wychowawczego od 15 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r. jako okresu składkowego, doliczenia do stażu pracy i podstawy wymiaru emerytury okresu od 1 września 1990 r. do 30 września 1991 r. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w (...) spółki (...), okresu od 1 października 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenie w firmie (...) i od 1 listopada 1991 r. do 30 listopada 1991 r. w firmie (...) z tytułu umowy zlecenia i okresu od 1 marca 1991 r. do 31 maja 1991 r. z tytułu opłaconych składek w firmie ”T.” jako okresu składkowego. Żądała przedstawienia „dokumentacji rentowej i kartoteki rentowej” celem ustalenia, że wniosek o emeryturę zgłosiła 23 grudnia 2002 r. a nie 6 stycznia 2003 r. co powinno skutkować wypłatą emerytury w

dniu 5 każdego miesiąca i zmiany terminu wypłaty emerytury. Podtrzymała także nowe żądanie dotyczące przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zarobków ze Spółdzielni (...).

W obszernej części motywacyjnej apelacji zarzuciła niewyjaśnienie sprawy i nieuwzględnienie roszczeń skierowanych przeciwko Spółdzielni (...) oraz brak podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego, zakwestionowała też opinię biegłej księgowej wydaną w tej sprawie. We wnioskach apelacyjnych żądała uchylenia zaskarżonego wyroku oraz wszystkich decyzji organu rentowego będących przedmiotem rozpoznania w tej sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna. Sąd Okręgowy wydał trafne rozstrzygnięcie, które znajduje uzasadnienie w całokształcie okoliczności faktycznych sprawy oraz w treści obowiązujących przepisów prawnych, a oceniając zebrane dowody nie przekroczył granic ich swobodnej oceny, o jakich mowa w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy przeprowadził wnikliwe postępowanie dowodowe, rozważył wszystkie argumenty i zarzuty odwołującej się, objęte przedmiotem sprawy i szczegółowo uzasadnił wydany wyrok oraz wskazał podstawę prawną rozstrzygnięcia.

Zarzuty podnoszone w apelacji nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Okręgowy trafnie wywiódł, że brak jest podstawy prawnej do doliczenia do stażu pracy i podstawy wymiaru emerytury okresu od 1 września 1990 r. do 8 listopada 1990 r. z tytułu prowadzenia przez apelującą działalności gospodarczej w (...) spółki (...). W okresie tym wnioskodawczyni, mimo prowadzenia działalności gospodarczej nie podlegała ubezpieczeniu z tytułu tej działalności, gdyż była jednocześnie zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik w Spółdzielni (...). Przepis art. 2 ust. 1 pkt 1 obowiązującej wówczas ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 46, poz. 250 ze zm.) stanowił, że ubezpieczeniu nie podlegają osoby prowadzące działalność określoną w art. 1, które są równocześnie pracownikami zatrudnionymi w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa wymiaru obowiązującego w danym zawodzie. Jak wynika ze świadectwa pracy z dnia 9 listopada 1990 r. zatrudnienie wnioskodawczyni w tej spółdzielni trwało do 8 listopada 1990 r., zatem nie mogła podlegać ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej do daty ustania stosunku pracy u tego pracodawcy. Gdyby nawet za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenie społeczne, nie mogłyby one zostać uwzględnione w podstawie wymiaru emerytury, gdyż byłyby opłacone bez podstawy prawnej i nie mogły spowodować podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu działalności gospodarczej w tym okresie. Od 9 listopada 1990 r., mimo ustania zatrudnienia w Spółdzielni (...), skarżąca nie zgłosiła się do ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w spółce (...) do 31 maja 1991 r., tj. do zawieszenia tej działalności i nie opłaciła składek na swoje ubezpieczenie. Biegła księgowa w opinii wydanej w Sądzie Okręgowym szczegółowo ustaliła, że składki za okres od 2 listopada 1990 r. były opłacane na ubezpieczenie B. P. (2) – męża skarżącej, zgłoszonego do ubezpieczeń początkowo jako pracownika, a następnie jako osoby współpracującej ze skarżącą. Od 1 czerwca 1991 r. skarżąca zawiesiła działalność w spółce (...) i składki na ubezpieczenie B. P. (2) zostały rozliczone, a nadpłatę zwrócono apelującej. Natomiast składki wpłacone po 31 maja 1991 r., tj. po zawieszeniu działalności w tej spółce, zostały przeksięgowane na należności składkowe syna skarżącej K. P..

Nie ma też żadnych podstaw do doliczenia do stażu i podstawy wymiaru emerytury okresu od 1 października 1991 r. do 31 grudnia 1991 r. z tytułu współpracy w firmie (...) prowadzonej przez syna apelującej K. P.. Skarżąca została zgłoszona do ubezpieczeń w tej firmie jako osoba współpracująca, ale zgłoszenia te osobiście anulowała w dniu 10 lutego 1992 r. Wobec powyższego organ rentowy przeksięgował składki, wpłacone na ubezpieczenie skarżącej, na należności składkowe innych osób zatrudnionych w tej firmie. Ustalenia biegłej w tym zakresie wynikają z analizy dokumentów źródłowych z tego okresu, zachowanych w organie rentowym i szczegółowo opisanych w opinii. Pozostało jedynie ubezpieczenie skarżącej z tytułu umowy zlecenia w firmie (...) za grudzień 1991 r. i okres ten jest uwzględniony przez organ rentowy jako okres składkowy, a opłacone składki są uwzględnione w podstawie wymiaru emerytury. Organ rentowy uwzględnił skarżącej kolejne okresy składkowe w firmie (...) od 1 stycznia 1992 r. do 28 lutego 1996 r. oraz od 1 czerwca 1996 r. do 27 września 1998 r. Natomiast okres od 1 marca 1996 r. do 31 maja 1996 r., czyli okres pobierania zasiłku chorobowego został zaliczony jako okres nieskładkowy. Składki wpłacone za ten okres (3 X 344 zł) zostały potraktowane przez organ rentowy jako nadpłata i zaliczone na składki w kolejnych

okresach. Ustalenia zawarte w opinii biegłej księgowej nie budzą wątpliwości i wynikają z analizy dokumentacji z tego okresu, dotyczącej składek. Zarzuty skarżącej skierowane do opinii biegłej księgowej nie mają uzasadnienia w zebranych materiale, nie mogą zatem skutecznie podważać mocy dowodowej tej opinii. Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie ma procesowej potrzeby prowadzenia dalszej analizy dokumentacji składkowej z firmy (...) i (...), obejmującej rozliczenia składek na rzecz innych osób objętych ubezpieczeniem społecznym w tych firmach. Biegła dysponowała materiałem źródłowym wystarczającym do ustalenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a wymagających wiadomości specjalnych z zakresu księgowości. Sąd Apelacyjny nie znalazł rzeczowej potrzeby dalszego procedowania w zakresie i w kierunku wskazanym w apelacji, gdyż okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione.

Okres pobierania zasiłku chorobowego od marca do maja 1996 r. jest okresem nieskładkowym, co wynika z art. 7 pkt 1 b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i dlatego tak został zakwalifikowany przez organ rentowy. Gdyby nawet za ten okres zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne, nie mogłoby to zmienić kwalifikacji tego okresu na okres składkowy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy zasadnie nie znalazł podstaw do zmiany terminu wypłaty emerytury z 20-go dnia każdego miesiąca na 5-ty dzień każdego miesiąca. Skarżąca nie podała żadnych rzeczowych argumentów na poparcie tego wniosku. Nie ma zatem podstaw aby zakwestionować rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w tym zakresie. Sąd Okręgowy wskazał art. 130 powołanej wyżej ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. jako podstawę prawną ustalenia przez organ rentowy terminu płatności emerytury skarżącej. Okoliczności podnoszone w apelacji jakoby skarżąca złożyła wniosek o emeryturę w dniu 23 grudnia 2002 r. a nie w dniu 6 stycznia 2003 r., bądź że świadczenie przedemerytalne pobierała w innym terminie płatności, nie ma istotnego znaczenia dla ustalenia terminu wypłaty świadczenia emerytalnego.

Z treści protokołu rozprawy w Sądzie Okręgowym z dnia 19 kwietnia 2012 r. wynika, że skarżąca cofnęła odwołanie od decyzji z dnia 18 stycznia 2010 r., mocą której organ rentowy skorygował okresy składkowe i nieskładkowe ubezpieczonej w ten sposób, że okres urlopu wychowawczego od 15 czerwca 1971 r. do 30 października 1971 r. uwzględnił jako okres nieskładkowy.

Zgodnie z art. 7 pkt 5 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty są okresami nieskładkowymi. Dopiero urlopy wychowawcze przebyte po 31 grudnia 1998 r. są okresami składkowymi, gdyż zostały objęte obowiązkiem ubezpieczenia. Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił na podstawie art. 469 k.p.c., że cofnięcie odwołania od tej decyzji nie narusza słusznego interesu ubezpieczonej i umorzył postępowanie dotyczące odwołania od tej decyzji na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zasadnie też pominął żądania i wnioski skarżącej skierowane przeciwko Spółdzielni Pracy (...), gdyż wykraczają one poza przedmiot kognicji Sądu w tej sprawie.

Niezasadny jest także zarzut nierozpoznania wniosku o wyłączenie sędziego, gdyż na rozprawie w Sądzie Okręgowym w dniu 19 kwietnia 2012 r. skarżąca wniosku takiego nie złożyła. Natomiast poprzednio złożone dwa wnioski o wyłączenie sędziów zostały rozpoznane i prawomocnie oddalone.

Kierując się powyższymi motywami, Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. nie znajdując podstaw do jej uwzględnienia.